

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Maj 1871, kl. 8 e. m.

Betänkande, i anledning af väckta motioner, angående förhöjning i afgiftsrestitutionen vid utförsel af bränvin.

Uti berörda hänseende hafva, med anledning af Riksdagens beslut att till 80 öre förhöja tillverkningsavgiften för bränvin, motioner blifvit väckta: inom Första Kammaren af Friherre *Gust. af Ugglas*, som (i motion N:o 46) hemställt, att Riksdagen måtte besluta en förhöjning uti ifrågavarande afgiftsrestitution med ett skatteförhöjningen motsvarande belopp; samt inom Andra Kammaren af Friherre *A. H. Fock* (motion N:o 191), hvilken föreslagit, att Riksdagen måtte besluta att från den dag, då ny författning angående bränvinstillverkning blifvit utfärdad, vid utförsel af bränvin måtte lemnas en restitution af 80 öre för hvarje kanna bränvin af normalstyrka; och har Friherre Fock såsom skäl för sitt förslag i hvad det afser tiden från hvilken den högre restitutionen skulle beräknas, anført: att derest denna förhöjning i restitutionen ej komme att utgå förr än med nästa års ingång, den oundvikliga följden deraf skulle blifva, att all export af sprit under innevarande år i det närmaste omöjliggjordes, helst den beslutade skatteförhöjningen redan framkallat en motsvarande prisstegring af varan; att närvarande tidpunkt deremot syntes vara särdeles lämplig för att bringa en länge önskad spritexport till Frankrike till stånd, enär de politiska förhållandena mellan Frankrike och Nordtyskland göra att det förra landet otvifvelaktigt heldre skall fylla sitt behof af sprit från Sverige än från Tyskland; att det premium, om man så ville benämna det, som genom en sådan åtgärd skulle beviljas exporten, af sig sjelf upphör med det nya tillverk-

Bih. till Riksd. Prot. 1871. 4 Saml. 2 Afd. 3 Häft.

ningsårets ingång; och att någon egentlig förlust för statsverket icke härigenom uppkomme, enär det vore tydligt, att för allt det bränvin, som under sommaren skulle åtnjuta restitution, en fullt motsvarande kvantitet måste komma att under höstmånaderna från brännerinederlagen och mot den högre afgiften uttagas, i följd hvaraf hela åtgärden sannolikt skulle reducera sig till ett förskott å restitutionen i ändamål att bringa exporten i gång, på det att den sedan skulle lättare kunna utveckla sig.

Dessa motioner, af hvilka den förstnämnda blifvit hänvisad till Stats-Utskottet och den sist omnämnda till Bevillnings-Utskottet, hafva, jemlikt 47 § Riksdags-ordningen, behandlats af Sammansatt Stats- och Bevillnings-Utskott, som i anledning af desamma nu får afgifva betänkande.

Hvad härvid först angår restitutionens belopp, så och då Riksdagen genom bifall till Bevillnings-Utskottets i betänkandet N:o 5 punkten 15 gjorda hemställan beslutat, att hos Kongl. Maj:t anhålla om utredning och proposition till nästa Riksdag för bestämmande för framtiden af förhållandet emellan tillverkningskattens belopp och hvad som vid utförsel af den ytterligare förädlade varan rätteligen bör restitueras, läser Riksdagen för närvarande sakna skäl att frångå den hittills tillämpade grundsats, att restitutionen vid utförsel af bränvin bestämmes till enahanda belopp med tillverkningskatten och sålunda nu förhöjes från 70 till 80 öre per kanna bränvin af normalstyrka.

Vidkommande åter tiden, från hvilken den förhöjda restitutionen må utgå, så kan det väl icke förnekas att genom bifall till hvad Friherre Fock i detta hänseende föreslagit någon premie vid utförseln af redan tillverkad och med blott 70 öre beskattadt bränvin skulle komma att ega rum, ehuru beloppet af en sådan premie, i saknad af här ofvan antydda utredning, nu icke kan närmare beräknas; men om äfven den förhöjda restitutionen först efter nästa bränvinstermins början eller till och med först med nästa kalenderårs ingång beviljades, skulle i allt fall kunna inträffa att deruti innefattades samma premie, nemligen för så vidt det bränvin, som då utfördes, vore tillverkad och beskattadt enligt hittills gällande lagstiftning. Man kan följaktligen icke med någon visshet undgå en dylik oegentlighet vid öfvergången från en till annan skattesiffra, när helst en derpå grundad restitutionsförhöjning än träder i kraft. Och det återstår således att öfverväga om icke åtminstone i förevarande hänseende fördelarne af ett samtidigt och följdriktigt genomförande af den antagna bränvinslagstiftningen i alla dess konsekvenser, äfven med någon jemförelsevis ringa uppoffring för statskassan,

är att föredraga framför en successiv tillämpning af de i lagstiftningen inlagda grundsatser. Så bjuder otvifvelaktigt landets fördel att den förhöjning i tullavgifterna å utländska spritdrycker, som af tillverkningsavgiftens förhöjning ansetts böra följa, samtidigt med den nya tillverkningslagen vinner tillämpning; och härtill manar dessutom det förhållande, att enligt den nya tillverkningslagen bränvinstillverkning i sammanhang med pressjästberedning genast kan få vidtagas emot erläggande af den förhöjda tillverkningskatten och den derutöfver för denna särskilda bränvinstillverkning stadgade afgift. I detta förhållande ligger ock ett både formelt och faktiskt skäl att från tiden för den nya bränvinstillverkningslagens tillämpning beräkna tidpunkten för den ifrågasvarande restitutionsförhöjningens inträdande.

I betraktande häraf och på de skäl i öfrigt, som Friherre Fock i sin motion anført, hemställer Utskottet,

att den vid bränvinsutförsel till utrikes ort genom Kongl. Kungörelserne den 7 December 1866 och den 31 Maj 1867 medgifna godtgörelse för tillverkningsavgiften måtte varda förhöjd till enahanda belopp, hvarmed denna afgift till följd af Riksdagens beslut kommer att utgå eller till 80 öre för kanna af föreskrifven normalstyrka och att denna förhöjda restitution må utgå från den dag, då ny författning angående bränvinstillverkningen blifver gällande.

Stockholm den 13 Maj 1871.

På Utskottets vägnar:

GUST. AF UGGLAS.
